

عنوان مقاله:

فضای سبز، شهرسازی و توسعه پایدار

محل انتشار:

چهارمین همایش بین المللی معماری عمران و شهرسازی در آغاز هزاره سوم (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

محمدرضا لطفی منش - کارشناسی ارشد شهرسازی دانشگاه آزاد اسلامی تهران مرکزی

شادی لطفی منش - کارشناس ارشد شهرسازی دانشگاه آزاد اسلامی تبریز

خلاصه مقاله:

امروزه مفهوم شهرها بدون فضای سبز موثر در اشکال گوناگون آن دیگر قابل تصور نیست. پیامدهای توسعه شهری و پیچیدگی های معضلات زیست محیطی آنها موجودیت فضای سبز و گسترش آن برای همیشه اجتناب ناپذیر کرده اند. توجه به فضای سبز به طور عام به عنوان ریه های تنفسی شهرها تعریف اغراق آمیزی از کار کرد آن نیست. بلکه این شبیه بیان کننده حداقل کار کرد آن در مفهوم اکولوژیک شهرها به شمار می رود. این فضاها هم از دیدگاه تامین نیاز های زیست محیطی شهرنشینان و هم از نظر تامین فضاهای فراغتی و بستر ارتباط و تعامل اجتماعی آن جایگاهی در خور اهمیت دارد. آلودگی های ناشی از صنایع و تکنولوژی شهر ها را به جهنمی برای ساکنان آن تبدیل کرده است. همچنین توسعه بی رویه شهر ها به صورت افقی و عمودی باعث تخریب طبیعت شده است. طبیعت و فضای سبز که سال ها به عنوان قلب تپنده ی زیست گاه های بشری ایفای نقش می کرد و بهترین محل و موقعیت ایجاد شهر های نخستین بود. با بی توجهی به ساکنان شهر رو به افول و نابودی گذاشته است. با توجه به این بحران ها که روز به روز شهر ها را تهدید می کند مانند آلودگی های صوتی، آلودگی های هوایی، و فشاهای روانی که در نتیجه زندگی در میان ازدحام ساختمان های سنگی و ترافیک های شدید و تردد انواع وسایل حمل و نقل لزوم توجه به نیاز های این جمعیت عظیم شهری احساس می گردد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/837751>

